Інформацію можна взяти з інтернету та на сайті:
http://www.babybezpeka.org.ua/index.php?section=ice

Правила поведінки на льоду

Зима - чудова пора відпочинку на льоду. Скільки радощів вона приносить! Забави на ковзанах, лижах, санчатах! Тому усі ми із задоволенням зустрічаємо цю пору року, іноді забуваючи про небезпеку, яку може приховувати лід, а саме тонкий лід.

Щоб ні з ким не трапилося лиха, потрібно обережно поводитись на льоду. Найбільш небезпечна крига – перша та остання, адже така крига ще надзвичайно тонка, неміцна і не витримує маси навіть маленької дитини .

Ця інформація досить цікава: лід блакитного кольору - найміцніший, а білого - значно слабший.

Для однієї людини безпечним вважається лід синюватого або зеленуватого відтінку, товщиною більшою за 7 см.

Для групи людей безпечним є лід товщиною не менше, ніж 15 см. При пересуванні декількох людей по льоду треба йти один за одним на відстані.

При масовому катанні на ковзанах лід має бути товщиною не менше, ніж 25 см.

Перш ніж ступити на лід водоймища, дізнайся про товщину льодового покриву за допомогою довгої загостреної палиці (плішні) чи іншого подібного предмета, але обов'язково легкого, який ти вільно можеш тримати в руці.
Ніколи не перевіряй товщину льоду ударами ніг!

Під час руху по льоду слідкуй за його поверхнею, обходь небезпечні місця та ділянки з кущами і травою. Особливу обережність проявляй у місцях зі швидкою течією, джерелами, струмками та теплими стічними водами підприємств. Якщо лід недостатньо міцний, негайно зупинися і повертайся назад тим же шляхом, роблячи перші кроки без відриву від його поверхні.
Спробуємо з’ясувати, що трапляється з людиною, яка опинилася в холодній воді

У людини в крижаній воді перехоплює дихання, голову ніби здавлює залізний обруч, серце скажено б'ється. Щоб захиститися від смертоносного холоду, організм включає захист – починається сильне тремтіння. За рахунок цього організм зігрівається, але через деякий час і цього тепла стає недостатньо. Коли температура шкіри знижується до 30 градусів, тремтіння припиняється і організм дуже швидко охолоджується. Дихання стає все рідше, пульс сповільнюється, тиск падає. Смерть людини, що несподівано опинилася в холодній воді, наступає найчастіше через шок, що розвивається протягом перших 5–15 хвилин після занурення у воду або порушення дихання.
У випадку, якщо ти все ж провалилися під лід:
- не піддавайся паніці, утримуйся на плаву, уникаючи занурення з головою;
- клич на допомогу;

намагайся вилізти на лід, широко розкинувши руки, наповзаючи на його край грудьми і почергово витягуючи на поверхню ноги;

` намагайся якомога ефективніше використати своє тіло, збільшуючи ним опорну площу;

вибравшись на лід, перекотися і відповзай в той бік, звідки ти прийшов, де міцність льоду вже відома.

Далі тобі необхідно переодягнутися. Якщо сухого одягу під руками не виявилось, треба викрутити мокрий і знову одягнути його. Щоб зігрітися, виконуй будь-які фізичні вправи. Можна розтертися сухою вовняною тканиною, потім необхідно сховатися в захищеному від вітру місці, добре укутатися, по можливості випити чогось гарячого.

Звичайно, треба завжди намагатися врятувати людині життя почесно, але перш ніж кинутися до того, хто провалився, тобі необхідно:

покликати (якщо це можливо) на допомогу дорослих;

знайти предмет, який можна кинути потерпілому (міцну палицю, мотузку, власний пояс, шарф, сумку або рюкзак, якщо вони без речей і мають довгу, міцно пристрочену лямку);

оцінити, наскільки далеко від берега опинився потерпілий, і чи є можливість без перешкод дістатися до нього.

Якщо ти впевнений, що зможеш (чи готовий) врятувати людину, то:

крикни, що ти йдеш на допомогу;

наближайся до ополонки поповзом, широко розкинувши руки;

підклади під себе лижі, дошку, фанеру;

обговори свої дії з постраждалим (домовся про команду, на яку потужним ривком ти будеш його тягнути, а він в цей час намагатиметься виштовхнути тіло на поверхню);

не підповзаючи до самого краю ополонки, подай потерпілому палицю, жердину, лижу, шарф, мотузку, санки чи щось подібне і витягніть його на лід;

витягнувши потерпілого на лід, разом із ним поповзом повертайся назад.

Звичайно, кожний нещасний випадок на льоду є індивідуальним, і розповісти про всі варіанти щодо дій під час порятунку неможливо, але, як показує досвід, найголовніше не панікувати і правильно оцінити обстановку. Отже, будь обережним, не ризикуй своїм життям! Не виходь на лід без дорослих!

Заходи з безпеки на льоду

1. У зимовий період місцеві засоби масової інформації під час публікації або передачі метеозведень чи метеопрогнозів повиннідавати інформацію про товщину та міцність льоду на місцевих водоймах і особливо попереджувати про його ослаблення під час відлиг чи таненні льоду (особливо в районах промислової та аматорської підлідної рибалки та льодових переправ).

2. Перш ніж ступити на лід, дізнайтесь про товщину льодового покриву на водоймі. У різних місцях річок та озер товщина льодового покриву може бути різною. У гирлах річок та приток міцність льоду послаблена течією.

Міцність льоду можна частково визначити візуально.

На водоймах безпечним уважається лід (при температурі повітря нижче 0 град.):
- для одного пішохода - синюватого або зеленуватого відтінку, товщиною не менше 5-7 см (лід блакитного кольору - найміцніший, білого - міцність у два рази менше, сірий - свідчить про присутність води в товщі льоду);
- для групи людей (масові переправи пішки) - товщиною не менше 15 см (дистанція в колоні по 4 чоловіка 5 м);
- при масовому катанні на ковзанах - 25 см ;
- для переправи вантажного автомобіля (колісного) вагою 15 т - 35 - 43 см (дистанція в колоні не менше 35 м);
- для гусеничного трактора і тягача вагою 20 т - 40-60 см (дистанція в колоні не менше 30 м).

3. При переході замерзлої водойми необхідно користуватись обладнаними льодовими переправами або прокладеними стежками, а за їх відсутності, перш ніж рухатись по льоду, необхідно намітити маршрут та переконатись у міцності льоду за допомогою пешні. Якщо лід недостатньо міцний, то потрібно припинити рух і повертатись своїми слідами, роблячи перші кроки, не відриваючи ноги від поверхні льоду. Категорично забороняється перевіряти міцність льоду ударами ніг.

4. Під час руху по льоду варто звертати увагу на його поверхню, обходити небезпечні місця та ділянки, покриті товстим шаром снігу. Особливу обережність слід проявляти в місцях зі швидкою течією, джерелами, струмками та теплими стічними водами промислових підприємств, які впадають у водойму, кущами і травою, що виступають на поверхню.

5. При переході по льоду необхідно йти один за одним на відстані 5-6 метрів та бути готовим надати необхідну допомогу людині, яка йде попереду. Транспортування малогабаритних, але важких вантажів проводиться на санях або інших засобах з найбільшою площею опори на поверхню льоду.

6. Користуватись майданчиками для катання на ковзанах, що обладнуються на водоймах, дозволяється лише після ретельної перевірки міцності льоду. Товщина льоду повинна бути не менше 12 см, а при масовому катанні не менше 25 см.

7. При переході водойми на лижах рекомендується користуватись прокладеною лижнею, а за її відсутності - цілиною. Перш ніж рухатись, необхідно відстебнути кріплення лиж та зняти петлі лижних палиць з рук. Якщо є рюкзак або ранець, необхідно їх узяти на одне плече. Відстань між лижниками повинна бути не менше 5-6 метрів. Під час руху лижник, який іде першим, ударами палиць перевіряє міцність льоду та контролює його стан.

8. Під час підлідного лову риби не рекомендується на невеликому майданчику пробивати багато ополонок, стрибати і бігати по льоду, скупчуватись у великі групи. Рибалки повинні пробивати ополонки одну від одної на відстані 5-6 метрів.

9. Кожний рибалка повинен мати з собою рятувальний жилет та лінь довжиною 15-20 м з петлею на одному кінці і вантажем вагою 400-500 г на іншому кінці.

10. Керівники рибних господарств несуть персональну відповідальність за забезпечення заходів безпеки при вилові риби підлідним способом, за організацію надійного візуального і радіозв'язку з риболовецькими бригадами, які перебувають на льоду, за готовність рятувальних засобів, установлення безперервного спостереження за напрямом і силою вітру, рівнем води, зміною течії і станом льоду.

11. Організації, що проводили роботи з вирубки льоду, повинні огороджувати небезпечні ділянки.

12. Під час роботи з вирубки льоду необхідно обов'язково організувати постійне чергування осіб, які пройшли спеціальну підготовку з надання допомоги на льоду. У розпорядженні чергового постійно напоготові повинні бути рятувальні дошки довжиною 4 м, жердина з вірьовкою і петлею, плавучий кінець з плавучою кулею на кінці, рятувальні кола, жилети, пояси, сухі вовняні ковдри у пластикових мішках.
Заходи безпеки при користуванні льодовими переправами

1. Льодові переправи організовуються відповідними підприємствами, установами та організаціями, які відповідають за їх безпечну експлуатацію.

2. Режим роботи льодових переправ визначається організаціями, що їх експлуатують, за узгодженням з Державною пошуково-рятувальною службою на водних об'єктах.

3. Організації, що займаються перевезенням людей та вантажів через водойми, з настанням льодоставу обладнують піші та автогужові переправи по льоду з виставлянням відповідних попереджувальних дорожніх знаків, організовують відомчі рятувальні пости з необхідним рятувальним обладнанням. Про відкриття та припинення роботи таких переправ через зменшення міцності льоду, про вантажопідйомність цих переправ потрібно оголошувати в місцевих засобах масової інформації.

4. Місця, відведені для переправ, повинні відповідати таким вимогам:
• дороги та спуски, що ведуть до переправ, повинні бути обладнані;
• у районі переправи не повинно бути скидання теплих та виходу грунтових вод, а також промоїн, майн та ділянок для вирубки льоду;
• траси автогужових переправ повинні мати односторонній рух, для зустрічного руху прокладається самостійна траса на відстані 40 - 50 метрів.

5. На переправах категорично забороняється:
• пробивати ополонки для рибної ловлі та з іншою метою;
• перехід та переїзд водойми в невідведених місцях.

6. Обладнання та утримання переправ:
• для забезпечення безпеки на переправах виставляються відомчі рятувальні пости з матросами-рятувальниками, які володіють навичками надання допомоги тим, хто терпить лихо на льоду;
• біля під'їзду до переправи встановлюються щити, на яких розміщується інформація про допустимі на даній переправі норми навантаження, а також витяги з цих Правил щодо поведінки на льодових переправах;
• щоденно (зранку та ввечері), а при відлизі - і вдень, проводиться замір товщини льоду;
• межі місця, відведеного для переправи, позначаються віхами на відстані 25-30 метрів одна від одної;
• на обох берегах водойми біля спуску на переправу виставляються щити, укомплектовані рятувальними кругами, жилетами, дошками та драбинами;
• якщо переправа довше 100 метрів, то такі щити виставляються вздовж траси через 50 - 60 метрів (між зустрічними трасами руху).